

ва просимо-то, защо-то това є въ неговѣ власть, и са Относи камъ славѣ-тѣ Му.

В. Що знаменѹка дѹма-та: *Аминь?*

Ш. Знаменѹка: истинно, или, да бѫде.

В. Защо това слово прилагасѧ камъ Славословїе-то?

Ш. Съ това са изобразава, че молитва-та приносисѧ съ вѣрою и безъ всякого съмнѣнїе, както учи Апостолъ Іаковъ. гл. I, 6.

за ученіе-то блаженства.

В. Какво трѣбва да притѣримъ камъ молитвѣ-тѣ, да бы са утвѣрдили въ надеждѣ-тѣ спасенїя и блаженства?

Ш. Собствененъ подвигъ за достиженїе блаженство-то.

За това глаголѣ Самси Господь: что мя зовете, Господи, Господи, и нетворите, яже глаголю? Лук. VI, 46.

Не всякъ глаголяй *Ми*, Господи, Господи, внидетъ въ Царствіе небесное, но творяй волю Отца Моего, Иже Есть на небесѣхъ. Матѳ. VII, 21.

В. Какво ученіе може да р҃ководствова въ той подвигъ?

Ш. Ученіе-то Господа нашего Иисуса Христга, скратено предложено въ Неговы-тѣ изрѣченїа за Блаженство-то.

В. Колко сѫ таквици изрѣченїа?

Ш. Девять, слѣдѹющы:

1. *Блажени нищіи духомъ, яко тѣхъ Есть Царствіе небесное.*

2. *Блажени плачущіи, яко тиши утѣшатся.*

3. *Блажени кротцыи, яко тиши наслѣдятъ землю.*

4. *Блажени алчущіи и жаждущіи правды, яко тиши насытятся.*